

4 кж-тж Евфратъ. И зѣ Давидъ отъ него
тысящѣ и седмстотинъ конницы, и дваде-
сеть тысячи пѣши: и прѣбѣше Да-
видъ ^{жилъ} тѣ на всички-тѣ кони на ко-
лесница-тѣ, и упази отъ тѣхъ сто кони.
5 И ^жкогато дойдохъ Дамаскови-тѣ Сирія-
ни за да помогнѣтъ на Ададезера, царь-тѣ
на Совѣ, Давидъ порази отъ Сиріяны-тѣ
6 двадесеть и двѣ тысячи мѣжіе. И тури
Давидъ стражы въ Дамаскови-тѣ Сирії
и Сиріяни-тѣ ^{станжхъ} раби поддании
7 Давиду. И ^жупазваше Господь Давида вся-
каждѣ дѣто отхождаше. И зѣ Давидъ зла-
тны-тѣ ^и щитове, които бѣхъ върху рабы-
тѣ на Ададезера, та гы донесе въ Йеру-
8 салимъ. И отъ Ветахъ, и отъ Вероѣй,
градове-тѣ Ададезеровы зѣ царь Давидъ
твѣрдѣ много мѣдь.
9 Чу прочее Фой, Емаоскій-тѣ царь, че
Давидъ порази всичкѣ-тж силѣ на Ада-
10 дезера, Прати Фой Йорама, сына си, при-
царь Давида, за да го поздрави, и да го
благослови, че побѣдилъ Ададезера, и го
поразилъ; защото Ададезеръ бѣ непрѣятель
на Фоя. И донесе Йорамъ сѣть себе си
11 сребрѣны сѣжды, и златны сѣжды, и
мѣдны сѣжды: И тѣхъ ^{посвяти} царь Да-
видъ Господу, сѣть сребро-то и злато-то,
което бѣше посвятиль отъ всички-тѣ на-
12 роды, които покори; Отъ Сирії, и отъ
Моавъ, отъ Аммонови-тѣ сынове, и отъ
Филистимцы-тѣ, и отъ Амаличаны-тѣ, и
отъ корысти-тѣ на Ададезера, сыни-тѣ на
Реова, царя на Совѣ.
13 И придобѣ Давидъ име, когато ся вра-
щаще ^{отъ} поразеніе-то на осмиадесеть-тѣ
тысячи Сиріяни ^{въ} долѣ-тѣ на соль-тж.
14 И тури стражы въ Едомѣ: въ всичкий
Едомъ тури стражы: и ^{въ} всички-тѣ Едомци
станжхъ раби Давиду. И ^жупазваше Го-
сподь Давида всякаждѣ дѣто отхождаше.
15 И царува Давидъ надъ всичкѣ Израиль:
и правѣше Давидъ сѫдъ и правдѫ на всич-
16 кы-тѣ си людѣ. А Йоавъ, сынъ-тѣ Сарунъ;
бѣше надъ воинство-то: а Йосафатъ, сынъ-
17 тѣ Ахилудовъ, паметописецъ: а Садокъ,
сынъ-тѣ Ахитововъ, и Ахимелехъ, сынъ-тѣ
Авіаэропъ, священици: а Сараіа, писецъ:
18 А ^и Ванайа, Йодаевъ-тѣ сынъ, бѣше надъ
Хероецы-тѣ и надъ Фелеоцы-тѣ: а Дави-
дови-тѣ сынове бѣхъ двороначалници.

ГЛАВА 9.

1 И рече Давидъ: Остава ли още иѣкой
отъ Сауловъ-тѣ домъ, ^{да} му направиѣ

^е Ин. Нав. 11; 6, 9.

^ж 3 Цар. 11; 23, 24, 25.

^з Ст. 2.

^и Ст. 14. Гл. 7; 9.

^и Вик. 3 Цар. 10; 16.

^к 3 Цар. 7; 51. 1 Лѣт. 18; 11.

26; 26.

^л 4 Цар. 14; 7.

^м 1 Лѣт. 18; 12. Псал. 60;

надпись-тѣ.

^и Быт. 27; 29, 37, 40. Числ.

24; 18.

^о Ст. 6.

^п Гл. 19; 13. 20; 23. 1 Лѣт.

11; 6. 18; 15.

^р 3 Цар. 4; 3.

^с 1 Лѣт. 24; 3.

^т 1 Лѣт. 18; 17.

2 милость заради Йонаѳана? И имаше единъ
рабъ отъ Сауловъ-тѣ домъ, на име ^и Си-
ва. И повѣкахъ го при Давида, и рече му
царь-тѣ: Ты ли си Сива? И той рече:
3 Рабъ-тѣ ти е. И рече царь-тѣ: Не остава-
ли още иѣкой отъ Сауловъ-тѣ домъ, ^и за
му направиѣ милость Божій? И рече
Сива на царя: ^Има още единъ сынъ Йо-
наѳановъ, ^и повѣрдѣнъ въ нозѣ-тѣ. И рече
му царь-тѣ: Дѣ е той? А Сива рече на
царя: Это го, въ домѣ-тѣ ^и на Махира,
5 Аммиловъ-тѣ сынъ, въ Ло-даварѣ. То-
гдѣзъ проводи царь Давидъ, та го зѣ отъ
домѣ-тѣ на Махира, сынъ-тѣ на Аммилѣ,
отъ Ло-даварѣ.

6 И когато дойде при Давида Мемфиво-
сей, сынъ-тѣ на Йонаѳана Сауловъ-тѣ
сынъ, падихъ на лице та ся поклони. И
рече Давидъ: Мемфивосе! А той рече:
7 Ето, рабъ-тѣ ти. И рече му Давидъ: Не
бой ся: ^и защото непрѣмѣнно ще сторѣк
милость съ тебе, заради Йонаѳана отца ти,
и ще ти отдамъ всички-тѣ стяжанія на
отца ти Саула, и ты ще яденъ хлѣбъ на
8 трѣпезѣ-тж ми всякага. А той му ся по-
клони, и рече: Кой е рабъ-тѣ ти та да при-
глядашь таквозвѣ ^и умрѣло псе, като мене?

9 И повѣка царь-тѣ Сивѣ, Сауловъ-тѣ
рабъ, та му рече: ^и Всичко що имаше Са-
уль, и всичкѣ-тѣ му домъ, дадохъ на
10 сыни-тѣ на господаря ти. И тѣй ты ще ра-
ботишь землѣ-тж за него, ты и сынове-тѣ
ти, и рабъ-тѣ ти, и ще доносишь ^и доходи-
тѣ, за да има сынъ-тѣ на господаря ти
хранж да яде; но Мемфивосе, сынъ-тѣ
на господаря ти ^и ще яде всякага хлѣбъ
на трѣпезѣ-тж ми. А Сива имаше ^и пет-
надесетъ сынове и двадесетъ рабы. И
Сива рече на царя: Всичко що заповѣда
господарь-тѣ ми царь-тѣ на рабъ-тѣ си,
така ще направи рабъ-тѣ ти, а Мемфиво-
сей, рече царь-тѣ, ще яде на трѣпезѣ-
тж ми, като единъ отъ царскѣ-тѣ сыно-
12 ве. И имаше Мемфивосей сынъ малѣкъ
^и на име Миха. А всички-тѣ които живѣ-
хъ въ домѣ-тѣ на Сивѣ бѣхъ раби на
13 Мемфивосе. А Мемфивосей живѣше
въ Йерусалимъ: ^и защото ядѣше вынѣгы
на царскѣ-тж трѣпезѣ: и ^и хромъ бѣ той
съ дѣвѣ-тѣ си нозѣ.

ГЛАВА 10.

1 И велѣдѣ това ^и умрѣ царь-тѣ на Аммо-
нови-тѣ сынове, и въцари ся вмѣсто не-
2 го сынъ му Анунь. И рече Давидъ: Ще

^ж 1 Цар. 30; 14.

^з 1 Цар. 18; 3. 20; 14, 15,

16, 17, 42. Прит. 27; 10.

^и Гл. 16; 1. 19; 17, 29.

^о 1 Цар. 20; 14.

^п Гл. 4; 4.

^р Гл. 17; 27.

^с Ст. 1, 3.

^ж 1 Цар. 24; 15. Гл. 16; 9.

^з Вик. Гл. 16; 4. 19; 29.

^и Ст. 7, 11, 13. Гл. 19; 28.

^о Гл. 19; 17.

^п 1 Лѣт. 8; 34.

^р Ст. 7, 10.

^с Ст. 3.

^т 1 Лѣт. 19; 1 и др.